

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság B...en, 2017. december 13. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás vétsége és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 3. napján kihirdetett Kb.I.15/2016/17/1. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat a folytatólagosan elkövetett csalás vétsége (Btk.373.§ (1) és (2) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlottal szemben alkalmazott intézkedést megrovás intézkedésre enyhíti.

A ... Rendőr-főkapitányság magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 3. napján kihirdetett Kb.I.15/2016/17/1. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségében, valamint a Btk.345.§-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat, hogy a ... Rendőr-főkapitányságnak kártérítés címén fizessen meg 152.627,- forintot a 2015. január 23. napjától számított késedelmi kamattal, valamint az államnak 15.000,- ft eljárási illetéket. Ezen túlmenően kötelezte az elsőfokú katonai tanács a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott felmentés, míg védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbezett.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes, írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében - súlyosításul - pénzbüntetést és várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetést szabjon ki. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a cselekmény tárgyi súlyát, valamint a vagyon elleni és a közbizalom elleni bűncselekmények elszaporodottságát. Túlzott mértékben vette figyelembe az időmúlást, illetve, hogy a vádlott igen jó színvonalon végezte a munkáját. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem szolgálja megfelelően a katonai rend és fegyelem megszilárdítását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.265/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottat pénzbüntetésre és várakozási idő meghosszabbítására ítélje, valamint helyesbítse a polgári jogi igény összegét. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. A másodfokú ügyészség utalt arra, hogy a tényállás számítási hibát tartalmaz, mert az egyes havi összegeket összeadva nem 152.627,- forintot, hanem 169.348,- forintot eredményez, ezért azt helyesbítenni kell. Utalt továbbá arra, hogy a tényállás megváltoztatására nincs törvényes ok a felülmérlegelés tilalma miatt. A munkáltatója sérelmére vagyon elleni bűncselekményt elkövető katonával szemben töretlen a büntetőeljárási gyakorlat, attól eltérést kizárólag az enyhítő körülmények súlya indokolja a jelen ügyben, de a pénzbüntetés és a várakozási idő meghosszabbítása nem mellőzhető.

A védő előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Utalt arra, hogy az ítélet rögzíti, hogy a vádlott 2014. június 23-a és 2015. július 30. között egy esetben sem igényelt jogszerűen hazautazási költségtérítést, azonban ezt a megállapítást a kihallgatott tanúk vallomásai cáfolják. Álláspontja szerint szükséges az ügyben H.N.E. tanúkénti kihallgatása, aki megerősíti, hogy a vádlott távollétében a sajtós telefon nála volt, mivel ő helyesítette a vádlottat ilyen esetben. A vádlott élettársát ..., sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem tudta kihallgatni, mert - hozzátartozóként - megtagadta a vallomástételt. Jelenleg azonban már hajlandó lenne vallomást tenni az ügyben, ezért indítványozta az ő kihallgatása is. Utalt továbbá a védő arra, hogy ha ismerős vitte el autóval a vádlottat, akkor is mindig kompenzálta a szállítást, tehát a rendőrségtől kapott hazautazási hozzájárulás rendeltetésének megfelelően felhasználásra került. Hivatkozása szerint G.B. és a volt élettárs is be tud számolni arról, hogy a haza szállítás több esetben járműhöz szállítást jelentett. Minderre figyelemmel további bizonyítás felvételét ennek érdekében tárgyalásra kitűzést indítványozta. Amennyiben a bizonyítás terjedelme nem teszi lehetővé, hogy az a másodfokú tárgyalás keretében megtörténjen, úgy az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt a felmerült új bizonyítéokra, valamint az iratellenességre és a helytelen ténybeli következtetésre figyelemmel. Amennyiben azonban a másodfokú bíróság egyetért a védelem érvelésével, úgy tárgyalás megtartására, bizonyítás felvételére kerülhet sor, mely megalapozhatja védence felmentését. Ennek keretében az általa indítványozott tanúk idézését és kihallgatását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a bizonyítási eljárás során kihallgatott Sz.T. tanú vallomása nem tartalmazott olyan konkrétumokat, hogy az komolyan értékelhető legyen, mivel csak általánosságban tudott nyilatkozni, amely során megerősítette, hogy a vádlott sokszor utazott B...re. Az sem világos korábban miért nem tett ebben az ügyben vallomást. A bankkártyahasználatra vonatkozó lista alapján egyetlen olyan időpont a 2014. augusztus 9., amikor a vádlott B...en használta a bankkártyáját a vádiratban írt elkövetési időpontok közül. Erre a napra tehát jogszerűen vehetett igénybe hazautazási költségtérítést. Ez az egy nap eltérés azonban jelentősen nem változtat

a kár összegén, és a bűncselekmény jogi minősítésén. A fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontja szerint nincs az elsőfokú bíróság ítéletében olyan körülmény, ami ezen túlmenően eredménnyel támadható lenne az elsőfokú bíróság megállapításai a másodfokon lefolytatott bizonyítás után is helytállóak. A vádlott általában néhány nappal a hazautazást követően töltötte ki a költségtérítés iránti igénylést, ez a rövid időtartam pedig nem indokolja az eltéréseket. A vádlott maga is úgy nyilatkozott, hogy ma már belátja, hogy az ilyen okmányok kitöltése felelősséggel jár. Az megmagyarázhatatlan, hogy a vádlott hogyan igényelhetett hazautazási költségtérítést augusztusban a horvátországi nyaralása idejére. Az ügyészi álláspont szerint a vádlott terhére súlyosító körülmény nem állapítható meg, míg a további időmúlást a javára enyhítő körülményként kell értékelni. Az elsőfokú katonai tanácsnak a történeti tényállásban írt számítási hibáját helyesbíteni kell. Kifejtette, hogy töretlen a katonai bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy a munkáltatója terhére vagyon elleni bűncselekményt elkövető - büntetőjogi értelemben vett - katona a rendfokozatra nem méltó. Csupán a számos enyhítő körülmény teszi lehetővé, hogy vele szemben pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kerüljön kiszabásra. Ennél enyhébb büntetés azonban nem alkalmas a büntetési célok megvalósítására.

A védő a tárgyaláson megtartott perbeszédében védencének a csalás vétsége miatt emelt vád alóli felmentésére tett indítványt. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság azt rögzítette ítéletében, hogy a vádlott a tényállásban megjelölt időtartamban egyszer sem utazott B... és Z... között. Ezzel szemben a másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítás adatai alapján, tehát kizárólag a bankkártya adatok alapján is legalább 22 alkalommal volt B...en. Önmagában a 22 alkalom megállapítása is csupán feltételezés, hiszen nem szükségszerű, hogy a vádlott minden alkalommal vásároljon B...en, amikor odahazautazott. A bizonyítás során nyilatkozott 12 tanúból 11 megerősítette a vádlott védekezését. Nem kétséges, hogy a vádlott egy rendkívül negligens személy, aki tévedhetett a hazautazások időpontjában, illetve azokat nem jegyezte meg, nem dokumentálta megfelelően, azonban nem kétséges, hogy a hazautazásai, ha más időpontban is, de teljesültek. A csalás megállapításához egyenes szándék, célzat szükséges, a vádlott terhére azonban legfeljebb eshetőleges szándék állapítható meg. Az alapprobléma nyilvánvalóan az volt, hogy a tényállásban rögzített időre a vonatkozó szabályok, a kormányrendelet és az ORFK utasítás lehetővé tette autóval történő utazás utáni hozzájárulás elszámolását olyan személy tekintetében is, aki sem jogosítvánnyal, sem gépjárművel nem rendelkezett. Kifogásolta, hogy nem került alkalmazásra az a fokozatosság, amelyet a rendőrség ilyen ügyekben alkalmazni szokott. Így az, hogy elsőként a jogosulatlanul felvett összeget próbálják megtéríttetni, második lépcsőben fegyelmi eljárást indítanak vele szemben, és a legutolsó eszköz a büntetőeljárás lefolytatása. A jelen esetben azonban inkább az állapítható meg, hogy az elsődleges cél a vádlottnak a ... Rendőr-főkapitányságról való eltávolítása volt. A védő kifogásolta, hogy az ügyészség a nyomozás során egyetlen adatsorból indult ki a bűnösség megállapításánál. Abból is helytelenül, hiszen kiderült, hogy az adott telefont nem a vádlott, hanem a mindenkori ügyeletes sajtós használta. Teljesen figyelmen kívül maradt azonban, hogy a vádlott használt egy tabletet, amely azonban mindig vele volt. Ha elfogadnánk az elsőfokú ítéletet, akkor tényleg azt kellene megállapítani, hogy a vádlott egyszer sem utazott a lakóhelyére a tényállásban írt időtartamban. Ez pedig teljesen elfogadhatatlan, hiszen a lakása B...en volt. Súlyosító körülmény a vádlott esetében nem áll fenn, hiszen a fegyelmi eljárásokat is kerékpárnak a rendőrség épületében történő tárolása, valamint a Z...i Városi Tévében rendőrségi műsor vezetése miatt kapta. Enyhítő körülmény azonban a vádlott kiemelkedő minősítése. Terhére a hamis magánokirat felhasználása egyértelműen megállapítható, de csalás miatt felmentésnek van helye. A vádlott terhére megállapítható hamis magánokirat felhasználása miatt a legenyhébb intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az igen hosszúra nyúlt eljárás ideje alatt rengeteg megpróbáltatás érte és szeretné, ha az eljárás minél előbb befejeződne.

A katonai ügyész, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a részbeni felmentésre irányuló fellebbezése alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint megalapozatlan, felderítetlen, illetve a katonai tanács az általa hiányosan lefolytatott bizonyítás adataiból helytelen ténybeli következtetést vont le.

A vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson tett vallomásaiban egyaránt tagadta a csalás vétsége elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint az elképzelhető, hogy a hazautazási hozzájárulást igénylő nyomtatványon helytelenül jelölte meg az időpontokat, azokra már nem emlékezett, vagy eltévesztette, azonban ténylegesen minden hónapban a megfelelő számban voltak hazautazásai. Tehát szándéka nem állt fenn arra vonatkozóan, hogy a munkáltatóját megtevéstve jogtalan haszonra tegyen szert. Abban elismerte a felelősségét, hogy az utazások időpontjára már nem emlékezve, helytelen időpontokat adott, tehát vallomása hamis magánokirat felhasználása tekintetében beismerésnek tekinthető. Védekezése szerint önmagában abból a körülményből nem lehet következtetést levonni, hogy a megadott napokon a telefonja nem forgalmazott B...en, hiszen az általa megadott telefonszám a sajtós telefonja, és az ő elutazása vagy akadályoztatása esetén azt a helyettese használta. Megállapítható továbbá, hogy a vádlott védekezését ..., ... tanúk vallomásai, valamint H.N.E-nak a tárgyaláson a bizonyítás anyagává tett írásbeli vallomása is alátámasztotta.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a vádlotti védekezéssel, illetve az azt alátámasztó tanúvallomások tartalmával szemben a tényállást a hazautazási költségtérítés igénylésével és elszámolásával kapcsolatos okiratokra valamint a vádlott által használt telefon híváslistájára az ahhoz tartozó cellainformációkra alapozta. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezését érdemben nem ellenőrizte, és csupán a nyomozás során beszerzett híváslista adott napokra kilistázott adatai alapján vont le következtetést a csalás tekintetében a vádlott célzatos magatartására. A hasonló ügyek bizonyítása kapcsán épp a katonai tanácsok dolgozták ki azt a gyakorlatot, hogy önmagában a telefonos híváslisták adatai általában nem elegendőek a büntetőjogi felelősség megállapításának megalapozására, hanem azt csak további adatok beszerzésével és ezek összevetésével lehet megtenni. A híváslista adatainak alátámasztására vagy megcáfolására alkalmas lehetséges bizonyítékok közül a legkézenfekvőbb a vádlott bankkártyahasználatára vonatkozó adatok megismerése és elemzése. Ezen túlmenően a vádlott és védője indítványozták a vádlott élettársának a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás során történő kihallgatását. Sz.T.L. tanút a nyomozás során az ügyészség már megpróbálta kihallgatni a vádlotti cselekményekre vonatkozóan, azonban ő élt mentességi jogával. A védelem azonban bejelentette, hogy hajlandó a másodfokú eljárás keretében tanúvallomást tenni.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyben a Be.363.§ (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel tárgyalásra tért át, és a bizonyítás eljárás keretében megállapította a vádlott

számlavezető bankját, majd beszerezte az elsőfokú ítélet történeti tényállásában írt időtartamra vonatkozóan a számlaforgalomra és bankkártyahasználatra vonatkozó adatokat, továbbá a törvényes figyelmeztetéseket követően kihallgatta Sz.T.L.-t, aki a tényállásban írt időszakban vádlott élettársa volt. A vádlott a törvényes figyelmeztetést követően kiegészítette az eljárás korábbi szakaszaiban tett vallomásait, azzal, hogy a megyei rendőr-főkapitányság rendelkezésére álló szabadjegy tekintetében nyilatkozott. Előadta, hogy ritkán volt lehetősége arra, hogy ténylegesen használja a jegyet, csak akkor vette igénybe, amikor arra egyetlen kollégájának sem volt már szüksége. Előfordult olyan eset, hogy nem fogadták el és ténylegesen ki kellett fizetni a buszjegyet. Korlátozta a szabadjegy felhasználását az is, hogy kizárólag a ... Volán járataira volt érvényes. így teljesen a menetrendtől függött a felhasználása. Egy esetben pedig elhagyta a kártyát és ezért nem volt lehetősége utazni vele.

Sz.T.L. tanú a tárgyaláson előadta, hogy 2007. és 2016. között voltak élettársak, és emlékezete szerint vádlott a tényállásban rögzített időhatárok között rendszeresen, körülbelül hetente utazott B...e. Az utazások vagy busszal, vagy személyautóval történtek úgy, hogy ő vagy a vádlott valamely barátja, vagy barátnője szállította gépkocsijával. Konkrét időpontokat már nem tudott megjelölni. Utalt arra, hogy volt élettársa a munkaköre miatt rengeteget telefonált, illetve mindig magánál hordott egy tabletet, amely saját használatú volt.

Az ítélet tábla katonai tanácsa a tárgyaláson ismertette az OTP Bank által rendelkezésre bocsátott a vádlott által használt bankkártya tranzakciós listáját, amelyből megállapítható, hogy a vádlott 2014. júliusában 2-án, 9-én, 15-én és 17-én használta a bankkártyáját B...en vásárlásokra, és 17-én az M7 autópálya egyik benzinkútjánál fizetett vele. 2004. augusztus hónapban 9-én, 12-én, és 13-án használta B...en vásárlásra a bankkártyáját úgy, hogy a 12-e és 13-a két önálló útnak tekintendő, mert a kettő között Z...en készpénzfelvételre is használta. 2014. szeptemberében 3-én, 7-én és 10-én használta B...en vásárlásokra a vádlott a bankkártyáját, úgy, hogy mindegyik úthoz kapcsolódóan az M7 autópálya egyik benzinkútjánál történő fizetés is kapcsolódott. 2014. novemberében, 6-én, és 22-én fizetett a vádlott B...i üzletekben a bankkártyájával. 2014. decemberében 5-én, 6-án és 22-én használta a vádlott a bankkártyáját B...en. 2015. januárjában 7-én használta B...en fizetésre a vádlott a bankkártyáját. 2015. februárjában 8-án, 9-én, 10-én és 16-án használta a vádlott a bankkártyáját fizetésre B...en, 2015. áprilisában 4-én és 9-én fizetett a vádlott B...en a bankkártyájával úgy, hogy az egyik úthoz az M7 autópálya egyik benzinkútjánál történő fizetés is kapcsolódik. 2015. májusában 6-én, 7-én 9-én, 11-én és 19-én használta B...en a bankkártyáját a vádlott úgy, hogy ezen időpontokhoz négy esetben az M7 autópályán található benzinkúton való vásárlás is kapcsolódott. Az elsőfokú tárgyalás jegyzőkönyve alapján megállapítható, hogy a tárgyaláson a vádlott sajtós telefonjához kapcsolódóan az adott időszakra vonatkozó teljes híváslista ismertetésre került, bár annak az elsőfokú bíróság csak a vádiratban megjelölt napokra vonatkozó adatait értékelte. A vádlott védekezéséhez kapcsolódóan megállapítható, hogy 2014. július 30-án, augusztus 12-én, szeptember 3-án, 7-én és 10-én, október 7-én és 22-én, november 6-án, 10-én, 20-án, 21-én, 22-én és 23-án, december 5-én és 6-án, 20-án, 21-én és 22-én, 2015. január 7-én, február 8-án, 9-én és 10-én, valamint február 26-án, március 23-án, április 4-én, 8-án és 9-én, május 6-án és 7-én, valamint május 9-én, 11-én 16-án, 19-én és 26-án is B...en forgalmazott a telefon.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a másodfokú bíróság mivel azok a vádlotti védekezést alátámasztották a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján részben eltérő tényállást állapított meg, és a történeti tényállásból mellőzte 2014. július hónapjától - 2015. május hónapjával bezárólag valamennyi a munkáltató részére leadott nyomtatvány tekintetében azt, hogy a vádlott utazási költségtérítés jogtalan megszerzése céljából állította valótlanul, hogy az ott írt időpontokban utazott. Továbbá a kérdéses időtartamon belül valamennyi hónap tekintetében mellőzte a vádlott

által károkozására, illetve a kár összegére vonatkozó megállapításokat. Ugyanígy a történeti tényállás utolsó bekezdésében mellőzte a károkozásra valamint az összesített kárra vonatkozó adatot. A tárgyaláson lefolytatott bizonyítás adatai, így a vádlott korábbi élettársának a konkrétumokat kevésbé tartalmazó vallomása kisebb részben azonban a bankkártya tranzakciós adatok messzemenően alátámasztották a vádlott védekezését, az azt alátámasztó az elsőfokú bírósági eljárásban kihallgatott tanúk vallomásait, valamint az elsőfokú katonai tanács által nem értékelt, de a tárgyaláson a bizonyítás anyagává tett híváslista adatokat. A másodfokú katonai tanács a vádlottnak a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „Jelenleg a ... Osztályán dolgozik, mint sajtóreferens.” A történeti tényállás tekintetében pedig a másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az állapítható meg, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy a vádlott 2014. július 13. és 215. május 25-e közötti időpontban az utazási költségtérítés jogtalan megszerzése érdekében jelölte meg valószínűleg az utazás időpontjait illetve azt sem, hogy ezzel munkáltatójának kárt okozott.

A Be.353.§ (1) és (2) bekezdése szerinti bizonyítás lefolytatását követően a másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú katonai tanács ítéletének a Be.351.§ (2) bekezdés a) és d) pontjaiban írt megalapozatlanságát kiküszöbölte, így az ítéletábra által megváltoztatott tényállás megalapozott, mentes, a hivatkozott megalapozatlansági okoktól, ezért azt felülbírálata alapjának tekintette.

Az elsőfokú katonai tanács az általa rögzített történeti tényállás alapján a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.345.§ -ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében megállapította. A Btk.345.§-ában írt vétséget az követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának, vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot felhasznál. Nem kétséges, hogy a vádlott valamely jog létezésének bizonyítására valótlan tartalmú magánokiratot használt fel munkáltatója felé, hiszen azon hazautazás időpontjaként olyan időpontokat szerepeltetett, amelyekben maga sem lehetett biztos, azt mintegy találmánnyal töltötte ki, így cselekményét legalábbis a lehetséges következményekbe belenyugodva, tehát eshetőlegesen szándékkal valósította meg. A vádlott folytatólagosan követte el a bűncselekményt, mert havonta adta le a hazautazással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló igényléseket a fenti tartalommal. Így ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére követett el.

Tévedett azonban a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségében megállapította. Csupán utalni kíván a másodfokú katonai tanács arra, hogy változatlan tényállás mellett is az adott bűncselekmény helyes minősítése a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétsége lett volna, hiszen az egyes hónapokban okozott szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt az üzletszerűség minősítette volna fel, így az további minősítő körülményként már nem lett volna értékelhető. A jelen ügyben azonban a csalás megállapításának a módosított tényállás alapján nem volt helye.

A Btk.373.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt ugyanis az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz. A vádlott esetében azonban a jogtalan haszonszerzés végett való tévedésbe ejtés nem bizonyított. Valóban megtévesztette munkáltatóját az adott hónapon belül a hazautazások időpontját illetően, hiszen védekezése szerint

is utólag úgy írtba be az időpontokat, hogy arra ténylegesen nem emlékezett. Megállapítást nyert azonban, hogy a vádlott egyébként havonta több alkalommal is ténylegesen hazautazott lakóhelyére melyet a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai igazoltak. A csalás célzatos bűncselekmény, az kizárólag egyenes szándékkal valósítható meg. A vádlott védekezése éppen annak bizonyítására irányult, hogy részéről ilyen jogtalan haszonszerzési célzat a munkáltatója terhére nem valósult meg. Az első és másodfokon lefolytatott bizonyítási eljárás adatai jelentős mértékben alátámasztották a vádlott ezen védekezését. Így nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a vádlott a terhére rótt cselekményt megvalósította volna. Ezért a Fővárosi Ítéltábla katonai Tanácsa a vádlottat a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bizonyítottság hiányában - felmentette.

Csupán utalni kíván a másodfokú katonai tanács arra, hogy számos esetben indult a rendőrség hivatásos állományú tagjaival szemben utazási költségterítés tekintetében elkövetett csalás miatt büntetőeljárás, illetve került sor ilyen ügyekben büntetőjogi felelősség megállapítására. Az ügyek túlnyomó részében azonban olyan tényállás került megállapításra, hogy a hivatásos rendőr vádlottak ténylegesen már a szolgálati helyükön rendelkeztek lakóhellyel, vagy életvitelszerűen kizárólag ott tartózkodtak, ennek ellenére igényeltek más helyiségekbe hazautazásra költségterítést. A jelen ügyben azonban nem volt kétséges az, hogy a vádlott B...en lakással rendelkezik, nyilvánvalóan kellett, hogy legyenek hazautazások részéről, melyet a bizonyítási eljárás adatait alá is támasztották, amely utazások tekintetében jogosult lehetett költségterítésre.

A védőnek az enyhítésre irányuló indítványa alapos.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a joghátrány meghatározása során csupán enyhítő körülményeket értékelt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nagyobb nyomatékka kellett azonban értékelni a bekövetkezett időmúlást, az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időre figyelemmel. A vádlott a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét 2014- 2015 években követte el, így cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen vele szemben. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben korábban alkalmazott próbára bocsátást a Btk.64.§ (1) bekezdésében írt megrovás intézkedésre enyhítette. Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottal szemben ez az intézkedés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A csalás vétsége tekintetében született felmentő rendelkezésre figyelemmel a másodfokú bíróság az ügyben előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította a Be.335.§ (1) bekezdése alapján.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése törvényes, ezért azt a másodfokú katonai tanács- helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

B..., 2017. december 13.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

B..., 2017. december 15.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

...